

Den højtærede Indenrigsminister anslog, saa vidt jeg kunde forstaa ham, Udgiften efter disse Trangsgrenser til 7—8 Mill. Kr. om Aaret. Jeg erindrer det ikke ganske tydeligt, og jeg kunde ikke paa et Øjeblik finde det paagældende Sted, men jeg er ret sikker paa, at jeg ved Sagens tidligere Behandling her, altsaa i 1920, udtalte — og begrundede —, at den Paastand, at Udgifterne ved Enkeloven vilde komme op paa 6—7—8 Mill. Kr., ikke var rigtig, at disse Betragtninger hvilede paa et fejlagtigt statistisk Grundlag, og at Udgifterne ikke vilde blive nær saa store.

Den højtærede Indenrigsminister spørger mig, om mit Hjerte ikke slaar en lille Smule til Gunst for de Medlemmer af Samfundet, der skal bære disse Udgifter. Jeg skal dertil svare, at det forekommer mig, at naar vi er naaet saa vidt med vor sociale Lovgivning, som vi dog er naaet her i Landet, er der et Punkt, hvor man i hvert Tilfælde ikke maa slaa af, og det er overfor de allerdaarligst stillede og dem, man allerhelst vil komme til Hjælp, nemlig Invaliderne, de aldersunderstøttede og Enkerne, og da er det mærkeligt — specielt mærkeligt fra den nuværende højtærede Indenrigsminister, der var saa ivrig en Forkæmper for Gennemførelsen af Invalidforsikringsloven, og som nu har forelagt et Forslag om Aldersrente, som jeg ikke i Øjeblikket nærmere skal bedømme — at høre Tale om, at vi skulde standse den sociale Lovgivning eller begrænse den særlig paa det Punkt, hvor vi alle sammen altid har hævdet, at man burde se paa, hvad der var rimeligt og retfærdigt, nemlig at specielt Enkerne ikke kom til at lide Nød. Derfor tror jeg, at hverken den højtærede Indenrigsminister eller jeg behøver at tænke paa Skatteyderne i denne Forbindelse. Der vil ikke være mange mellem disse, som vil finde det urimeligt, at man gør Enkers og faderløse Børns Stilling bedre, end den er i Øjeblikket. Det glædede mig da ogsaa at konstatere, at alle disse indledende Bemærkninger af den højtærede Indenrigsminister i Virkeligheden ikke forhindrede ham i at se med venlige Øjne paa en Revision af Enkebørnsloven. Den højtærede Indenrigsminister udtalte udtrykkelig, at han var i Gang med Overvejelserne, at han kun havde villet vente paa det Pristal, der nu foreligger, at Overvejelserne vilde blive fremskyndet det mest mulige, og at han ikke nærede Tvivl om, at det vilde lykkes ham snart at fremsætte et Lovforslag. For disse Udtalelser takker jeg paa Forespørgernes Vegne den højtærede Indenrigsminister.

Vi kan saa altid diskutere Forslagets Takster og nærmere Regler, naar det foreligger. Det, som det har været Forespørgerne om at gøre, er kun at opnaa den højtærede Indenrigsministers Tilsagn om, at disse Overvejelser vil blive fremskyndet det mest mulige, og at vi virkelig i denne Rigsdagssamling kan faa et Forslag til en egentlig Revision af Enkeloven til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kragh): Den ærede Ordfører udtalte, at han maatte undre sig over, at jeg med min Fortid overfor den sociale Lovgivning kunde ønske at standse denne, særlig hvad angik de vanskeligst stillede og ganske særlig Enkerne. Denne Forundring fra det ærede Medlems Side var der i Virkeligheden ikke nogen Plads for i de af mig fremsatte Udtalelser, hvad det ærede Medlem jo ogsaa erkendte, naar han sluttede med at takke mig, fordi Arbejdet med et Forslag til Revision af Enkebørnsloven vil blive fremmet med størst mulig Fart, saaledes at der kan være grundet Forhaabning om, at det kan fremsættes og forhaabentlig gennemføres i indeværende Samling. Altsaa har jeg ingenlunde indtaget en Stilling, som er i Modsætning til min Fortid paa den sociale Lovgivnings Omraade. Jeg har kun peget paa, at det tidligere her i Tinget foreliggende Forslag var saa stærkt præget af Dyrtiden paa Fremsættelsestidspunktet og medførte en saa betydelig Udgiftsforøgelse for saavel Stat som Kommuner, at der var al mulig Grund til at underkaste Forslaget en ny og nøje Prøvelse i Tilknytning til det Prisniveau, vi har for Øjeblikket, og under Hensyn til den stærkt aftagende Skatteevne og de stærkt øgede Vanskeligheder i økonomisk Henseende i vort Folk. Det er det, jeg har udtalt om denne Sag; jeg synes ogsaa, det laa i det ærede Medlems Udtalelser, at han stiller sig meget forstaaende overfor dette af mig fremførte. Naar det ærede Medlem siger, at saa vidt han erindrer, har han ved en tidligere Behandling af Lovforslaget i dette høje Ting redegjort for, at den Udgiftsberegning, som var foretaget, var for rundelig, saa kan jeg meget vel erindre, at det ærede Medlem var inde paa en Kritik af Lovforslagets finansielle Basis, men de Undersøgelser, som den Gang havde ført til en Formodning om en Udgiftsforøgelse for Stat og Kommuner af op imod 7 Mill. Kr., er i Tilknytning til Forslaget, som det da forelaa, paa ny blevet foretaget i Det statistiske Departement og har ført til det samme Resultat. Der er altsaa her en Uoverensstemmelse mellem